

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж2-795/23
19.12.2023.године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спариха, председника већа, Милене Петровић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са судијским помоћником Јеленом Дванајшчак, записничарем, у кривичном предмету по молби за рехабилитацију осуђеног АА, због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези става 1 и 2 Кривичног законика и др, решавајући о жалби браниоца осуђеног адвоката Милоша Радојевића, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Кв.138/23 од 02.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.12.2023.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба браниоца осуђеног АА, адвоката Милоша Радојевића, изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Кв.138/23 од 02.11.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Кв.138/23 од 02.11.2023. године одбијена је као неоснована молба осуђеног АА за давање судске рехабилитације.

Против наведеног решења жалбу је благовремено изјавио бранилац осуђеног АА, адвокат Милош Радојевић, без навођења законског основа побијањем првостепеног решења са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу, укине побијано решење и врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да исту преиначи тако што ће усвојити предлог осуђеног за брисање осуда и обавезати „противника предлагача да окривљеном надокнади трошкове поступка увећане за износ од 54.000,00 динара на име састава жалбе“.

Апелациони суд у Крагујевцу одржао је седницу већа, у складу са одредбом члана 467 став 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), на којој је размотрио списе предмета и првостепено решење испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога нашао:

Жалба је неоснована.

Бранилац осуђеног жалбом указује да је суд везан предлогом јавног тужиоца током поступка, а јавни тужилац је у свом допису Ктр-и-97/23 од 13.10.2023. године навео да је основан захтев осуђеног и да су испуњени услови из члана 98 и 99 Кривичног законика (КЗ) за рехабилитацију осуђеног. Поред наведеног, у жалби браниоца осуђеног се указује да првостепени суд није извео доказ читањем уверења МУП-а број 05.19.1.235-92606/23-1 од 28.04.2023. године и није извршио увид у списе предмета Округног суда у Крагујевцу број К 104/05, нити је извршио увид у пресуду Округног суда у Крагујевцу под истим бројем од 01.03.2016. године. Затим, по ставу жалбе како у конкретном случају првостепени суд није извршио увид у пресуду Округног суда у Крагујевцу К-104/05 од 01.03.2016. године, то није са сигурношћу утврђено када је кривично дело по овој пресуди извршено, па је суд био у обавези да изврши судску рехабилитацију, након истека рока од пет година по пресуди Општинског суда у Баточини К-73/08 од 28.08.2018. године, а ово с обзиром да је одредбом члана 98. КЗ јасно прописано да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана већ оним лицима која се по закону сматрају неосуђиваним, али осуђиван се сматра осуђени коме је за раније изречена дела наступила рехабилитација или за које лице не постоји пресуда, а уколико је реч о законској рехабилитацији, она је аутоматска, наступа по сили закона и није потребно да се актом надлежног органа констатује њене наступање.

Насупрот напред наведеним жалбеним наводима, правилно је првостепени суд нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за судску рехабилитацију осуђеног по правноснажним пресудама Округног суда у Крагујевцу К-104/05 од 01.03.2006. године и Општинског суда у Баточини К-73/08 од 28.08.2008. године.

Одредбом члана 100. КЗ прописано је да лицу које је више пута осуђивано, суд може дати рехабилитацију само ако су испуњени услови из члана 98. и 99. овог законика, у погледу сваког кривичног дела за које је осуђено. При оцени да ли ће у оваквом случају дати рехабилитацију, суд ће узети у обзир околности из члана 99. став 2. овог законика.

Одредбом члана 98. став 2. тачка 3. КЗ прописано је да законска рехабилитација настаје, ако лице које је осуђено на новчану казну, казну рада у јавном интересу, одузимања возачке дозволе или казну затвора до шест месеци, у року од три године од дана кад је та казна извршена, застарела или опроштена, не учини ново кривично дело.

Одредбом члана 99. став 2. КЗ, прописано је да ће у случају из става 1. овог члана суд дати рехабилитацију ако нађе да је осуђено лице својим владањем заслужио рехабилитацију и ако је, према својим могућностима, накнадило штету проузроковану кривичним делом, при чему је суд дужан да узме у обзир и све друге околности од значаја за давање рехабилитације, а посебно природу и значај дела.

Првостепени суд је, имајући у виду цитиране законске одредбе правилно нашао да нису испуњени услови за судску рехабилитацију прописани одредбом члана 100. КЗ, а у вези члана 98. став 2. тачка 3. КЗ, с обзиром да је осуђени казну затвора на коју је осуђен пресудом Округног суда у Крагујевцу К-104/05 од 01.03.2006. године

издржавао до 02.01.2007. године, а кривично дело за које је осуђен пресудом Општинског суда у Баточини К-73/08 од 28.08.2008. године извршио је 29.06.2008. године, дакле, пре истека рока од три године прописаног одредбом члана 98. став 2. тачка 3. КЗ.

Имајући у виду да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 98. КЗ, а давање судске рехабилитације одредбом члана 100. КЗ, је прописано да лицу које је више пута осуђивано суд може дати рехабилитацију само ако су испуњени услови из члана 98. и 99. КЗ, то је у конкретном случају Апелациони суд оценио као неосноване жалбене наводе браниоца осуђеног. Наиме, насупрот жалбеним наводима браниоца суд није везан предлогом јавног тужиоца у погледу оцене да ли су испуњени услови за давање судске рехабилитације. Такође, чињеница да првостепени суд није могао да изврши увид у списе предмета Окружног суда у Крагујевцу број К 104/05, и пресуду под истим бројем од 01.03.2006. године, с обзиром да у архиви суда нису пронађени наведени списи, није од значаја за другачију одлуку суда, с обзиром да је првостепени суд из извештаја Управе за извршење кривичних санкција Казнено-поправног завода у Крагујевцу утврдио да је осуђени казну затвора по пресуди Окружног суда у Крагујевцу К-104/05 од 01.03.2006. године издржао од 02.10.2006. године до 02.01.2007. године, а ради се о ранијој осуди у односу на осуду по пресуди Општинског суда у Баточини К-73/08 од 28.08.2008. године, па наведена чињеница није представљала препреку за одлучивање.

Са наведених разлога, на основу члана 467. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци решења.

**Записничар,
Јелена Дванајшчак,с.р.
Спарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радоман**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**